

COPȘÊG, s. n., « postavă », « veșcă » (ALR s. n., h. 176, pct. 36) < scr. *kovčeg* « ladă » (vezi Vuk, p. 292).

COTĂRIȚĂ, s. f., « coș » (ALR II, p. 137, h. 266, pct. 2, 27, 29, 36, 76)¹ < scr. *kotarica* (DLRM) « idem » (Vuk, p. 304). *Cotărițari* « împletitor de coșuri » (ALR s. n. h. 533) este un derivat format pe teren românesc cu ajutorul sufixului -ar. Derivatul scr. format cu ajutorul aceluiaș sufix prezintă ȃ în loc de ț (Cf. *kotaričar*, aceeași hartă, pct. [25]).

DIÊDĂ, s. m., « bunic » (ALR I, h. 169, pct. 5), « moșneag » (ALR I, h. 189, același punct) < scr. *deda*, *ded* « bunic » (Rj. JAZU, II, p. 434).

DÓICHINE, s. f., « doică » (ALR I, h. 222, pct. 40, 45, 69) < scr. *dojkinja* « idem » (Rj. JAZU II, p. 587).

GAÎ, s. n., « huci (pădure mică, deasă, formată din copăcei și tufișuri) » (ALR s. n., h. 585, pct. 76) < scr. *gaj* « idem » (Rj. JAZU III, p. 89).

ĐÎVĂR, s. m., « cel care strigă la masă cinstele » (ALR II, p. 80, m. n., întrebarea 2686, pct. 27), « chemător la nuntă » (ALR II, p. 81, h. 161, pct. 27, 36, 76), « însoțitorul miresei » (ALR II, h. 162, pct. 29, 53, 64)² < scr. *dever*, *djever*, *diver* (Rj. JAZU II, p. 460—461).

GOST, s. m., « oaspe » (atestat o singură dată — ALRT, pct. 76): « Viñiră tri gošč la pópa » < scr. *gost* « idem » (Tiktin).

GRĂĐIE³, s. f., « cherestea », « lemn de construcție » (ALR s. n., h. 621, pct. 29, 36, 47 *grade*, 76) scr. *grada* « material de construcție » (vezi DA, sub *grade*, *gradie*)⁴.

GUZÎNĂ, s. f., « partea inferioară a snopului » (ALR s. n., h. 71, pct. 76): « snopii sînt tăt cu guzîna afară ». Aspectul fonetic al cuvîntului, cu *q > u*, ne trimite la limba sîrbocroată. Acad. E. Petrovici presupune existența în graiurile dispărute din estul Banatului a unei forme *guzina*, provenită din rădăcina *gqz-* care a stat la baza cuvîntului românesc⁵.

LOM, s. n., « pobirici » (ALR s. n., h. 254, pct. 36) < scr. *lom* « crengi rupte » (Rj. JAZU VI, p. 442).

LOPĂTÎȚĂ, s. f., « spată » (ALR II, m. n., p. 35, întrebarea 2198) < scr. *lopatica* « idem » (Rj. JAZU VI, p. 153). Cuvîntul este răspîdit în tot Banatul, sudul Crișanei și Ardealului.

LÓZĂ, s. f., « vrej » (ALR s. n., h. 196): « loză de crumpi » < scr. *loza* « idem » (vezi Rj. JAZU VI, p. 176). Cuvîntul este răspîdit în Banat, Crișana și sud-vestul Ardealului⁶. Pentru originea sîrbocroată a acestui cuvînt pledează, pe lângă aria lui, și păstrarea lui *o*, nediftongat ca în *loază*, care este un împrumut slav mai vechi (vezi DLRM, *loază* < vsl.)⁷.

MAH, s. n., « avînt » (ALR II, p. 23, m. n., întrebarea 6956, pct. 27): « tușește pînă își face mahul de cîntat » < scr. *mah* « idem » (Tolstoi, p. 398)⁸.

MILUÍ (a), vb. tr., « a mîngîia » (ALR I, h. 235, pct. 35, 40). Cu acest sens vine din scr. *milovati*, prez. *milujem* « idem » (Rj. JAZU VI, p. 701)⁹.

¹ Cf. și *kotarica* în pct. [25], [37].

² Au fost notate variantele *dever* (pct. 29), *divăr* (pct. 53), *diavăr* (pct. 64).

³ Vezi harta nr. 3.

⁴ Vezi nota 2 de la p. 219.

⁵ Vezi E. Petrovici, *Vestiges...*, în « Balcania », VI, p. 500—501.

⁶ Vezi harta nr. 2.

⁷ Dictionarele romînești (de ex. Tiktin) explică ambele forme, *loză* și *loază*, prin vsl. *loza*.

⁸ Etimologia a fost dată de E. Petrovici în « Dacoromania » IV, p. 367.

⁹ Vezi și h. 237 « Împac copilul », pct. 35, 40, 77.